

AFSCHRIFT

1

HA. 66.RW.200023-11

Griffienummer :
Repertoriumnummer : 1693
Vonnisdatum : 03.09.2013

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1.
met ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

2.
aannemer grondwerken.
geboren te
wonende te
Belg.
- in zijn hoedanigheid van zaakvoerder aan wie de feiten toerekenbaar zijn -

Verdacht van:

Te

Als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

HA. 66.RW.200023-11

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd zijnde
eigendom van en ingevolge akte van
schenking-deling dd. 01/10/1980 verleden voor notaris te

Van 1 januari 2010 tot 24 maart 2011

- Het plaatsen van containers en materieel voor grond- en afbraakwerken.
- Het opslaan en storten van allerlei materialen en afval,

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, namelijk de staking van het gebruik van het terrein als opslagplaats van materialen en het verwijderen van alle materialen, afval, voertuigen en containers.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te op 09.05.2012,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 79,37 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

INGEVOLGE VONNIS van de Correctionele Rechtbank te Hasselt, 13de kamer, dd. 11.09.2012, gekend onder griffienummer 1590/12, hetwelk een **HEROPENING DER DEBATTEN** heeft bevolen na aanstelling van Mr. als lasthebber ad hoc.

*** *** ***

HA. 66.RW.200023-11

3. Beide beklaagden verzochten ter zitting van 4 juni 2013 om het voordeel van de opschorting.

Het is niet bewezen dat beklaagden voorheen reeds enige veroordeling hebben opgelopen die niet zou toelaten om hen de buitengewone gunst van de opschorting toe te staan.

De ten laste van eerste beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn anderzijds niet van aard dat het moet gestraft worden met een geldboete, die conform art. 41bis Sw minstens gelijk is aan een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

Anderzijds zijn de ten laste van tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten niet van aard dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

4. Beklaagden voldeden inmiddels volledig aan de herstellvordering. Rekening houdende hiermee en met de redenen aangehaald in de conclusies van tweede beklaagde, mag er verwacht en gehoopt worden dat beklaagden zich niet meer aan dergelijke feiten plichtig zullen maken. Een veroordeling van beklaagden zou hun verbetering en reclassering onevenredig nadelig beïnvloeden.

Het komt de rechtbank dan ook gepast voor aan beklaagden het voordeel van de opschorting toe te staan voor een proefperiode van drie jaar.

5. Vermits beklaagden inmiddels volledig voldeden aan de voorwaarde tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, dient vastgesteld dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is.

*** *** ***

HA. 66.RW.200023-11

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 29.06.1964 art. 1,2,3,4,5,6

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank, statuerende **OP TEGENSpraak**,

Verklaart beklaagden, de en
SCHULDIG aan de hen ten laste gelegde feiten, zoals omschreven in de dagvaarding.

Zegt voor recht dat de uitspraak van de veroordeling voor beide beklaagden wordt **OPGESCHORT** voor een termijn van **DRIE JAAR**.

Veroordeelt eerste beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van **113,91 EURO**.

Veroordeelt tweede beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van **61,58 EURO**.

HA. 66.RW.200023-11

Legt aan de veroordeelden in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen ieder van een vergoeding van, rekening houdende met de indexatie, 51,20 EURO.

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DETIENDE KAMER**,
03 september 2013, alwaar zetelden:

rechter, alleenzetelend rechter,
- substituuat procureur des Konings,
griffier.